

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куликова Андрія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“

м. К и ї в
30 серпня 2018 року
№ 238-1(I)/2018

Справа № 3-274/2018(3828/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куликова Андрія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Куликов А.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій (за конституційною скаргою – абзацам першому, другому) статті 55 Конституції України (конституційність) підпункт 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон).

Згідно з підпунктом 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону ставка судового збору за подання до адміністративного суду апеляційної і касаційної скарги на ухвалу суду, заяви про приєднання до апеляційної чи касаційної скарги на ухвалу суду становить один розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

На думку автора клопотання, Законом встановлено „необґрунтовано високі ставки судового збору, що унеможлиблює використання громадянами України свого конституційного права на звернення до суду“.

Куликов А.В. 17 січня 2018 року подав до Великої Палати Верховного Суду апеляційну скаргу на ухвалу Верховного Суду від 5 січня 2018 року, якою відмовлено у відкритті провадження у справі за його позовом до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів про визнання протиправним і скасування рішення та зобов'язання вчинити дії. В апеляційній скарзі Куликов А.В., зокрема, просив звільнити його від сплати судового збору, мотивуючи це скрутним матеріальним становищем, перебуванням на пенсії та хворобою.

Ухвалою Великої Палати Верховного Суду від 25 січня 2018 року Куликову А.В. відмовлено у задоволенні клопотання про звільнення від сплати судового збору, апеляційну скаргу залишено без руху, надано десятиденний строк з дня отримання копії цієї ухвали для усунення недоліків, вказаних у її мотивувальній частині. У цій ухвалі Великої Палати Верховного Суду зазначено, що матеріали апеляційної скарги не містять

обставин і відповідних доказів щодо майнового стану скаржника чи інших передбачених у статті 8 Закону підстав для звільнення від сплати судового збору.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, ухвала Великої Палати Верховного Суду від 25 січня 2018 року, на яку він посилається як на остаточне судове рішення у його справі, унеможливує його звернення до суду за захистом його прав, що є позбавленням права на судовий захист, передбаченого частинами першою, другою статті 55 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

У конституційній скарзі автор клопотання посилається на ухвалу Великої Палати Верховного Суду від 25 січня 2018 року як на остаточне судове рішення у його справі.

Куликов А.В. учетверте звертається до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо перевірки того самого положення закону України на відповідність Конституції України. Перша конституційна скарга аналогічного змісту надійшла до Конституційного Суду України 25 квітня 2018 року (вх. № 18/2077), остання – 26 липня 2018 року (вх. № 18/3828).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ якщо конституційна скарга за формою не відповідає вимогам цього закону, керівник Секретаріату Конституційного Суду України повертає її суб'єкту права на конституційну скаргу; повернення конституційної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону (частина третя статті 57). З огляду на наведену норму Секретаріат Конституційного Суду України тричі повертав конституційні скарги Куликову А.В. як такі, що за формою не відповідають вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Куликов А.В. звернувся учетверте до Конституційного Суду України з конституційною скаргою поза межами строку, встановленого Законом України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, конституційна скарга у цій частині суперечить вимогам пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються короткий виклад остаточного судового рішення, в якому було застосовано відповідні положення закону України; обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 3, 6).

У конституційній скарзі не міститься короткого викладу остаточного судового рішення, а вказано лише про результат розгляду справи.

З аналізу конституційної скарги випливає, що Куликов А.В. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону, обмежившись висловленням незгоди із

рішеннями судів та цитуванням окремих приписів Конституції України, законів України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Куликова Андрія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 5 пункту 3 частини другої статті 4 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**